

I § 19, 4de Stykke, staar der: „Paa den frie Strandbred maa der uden Fredningsnævnets eller Overfredningsnævnets Tilladelse ikke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel“. Og i næste Stykke staar der: „Den her omhandlede Adgang til Strandbredden gør ingen Forandring i de i § 5 i Lov om Jagten af 8. Maj 1894 anførte Bestemmelser“. Det er naturligvis meget rigtigt, hvad der staar i dette sidste Stykke, men der bør retfærdigvis gøres en Ændring i 4de Stykke, thi dersom dette Stykke bliver staaende uændret og bliver Lov, vil det sige, at Aalegaardene ikke kan bygges ud i Forstranden, thi det er ganske nødvendigt, naar de bygges paa gammeldags Vis, at de danner Hindringer. Jeg vil altsaa henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, for at det ikke skal blive saadan, at vi Aalegaardsejere herved, foruden ved andre Omstændigheder, der hindrer os i den frie Brug af Aalegaardene, ogsaa skal hindres i at komme ud paa disse; thi det vilde blive den logiske Følge, dersom Forslaget blev gennemført, som det lyder.

Yderligere forekommer det mig, at § 22 er affattet meget haardhændet overfor vedkommende Ejer eller Bruger, der kommer i Kollision med Nævnet. Der staar nemlig i sidste Stykke, at Sager, der anlægges, „er for Nævnets Vedkommende beneficerede i første Instans“; men der staar ikke noget om, at de er det for vedkommende Ejer eller Bruger, som faar Sag med Nævnet. Det forekommer mig at være en Ubillighed. Jeg vilde snarere sige, at det mindste, der kunde ske, for at Retfærdighed skulde ske Fyldest, var, at Ejeren eller Brugeren blev stillet lige med Nævnet. Det forekommer mig derfor, at Billighed taler for, at Ejeren eller Brugeren, der jo ikke aner eller i hvert Fald er ganske uskyldig i — det gaar jeg ud fra —, at han vil blive sagsøgt, i det hele taget faar sin Sag beneficeret. Saadan staar det i alle Tilfælde for mig. Noget lignende gælder med Hensyn til Bestemmelsen i § 23, 2det Stykke, der lyder saaledes: „Udgifter til Skonsforretning efter § 15, 3die Stykke, udredes af den, der begærer Forretningen afholdt, hvis Afgørelsen gaar ham imod, i modsat Fald afholdes de efter Reglerne i § 13“. Det forekommer mig ogsaa at

være en Urimelighed, at vedkommende, selv om Afgørelsen gaar ham imod, skal betale den. Jeg kan ikke se rettere end, at han er i sin gode Ret til eventuelt at tvivle paa, at den Afgørelse i Virkeligheden er rigtig. Det forekommer mig, at det ikke kan nægtes, at dette Lovforslag er noget ganske nyt. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at det efter mit Skøn i meget betænkelig Grad tangerer Grundlovens § 82 paa en Maade, som ikke er tiltalende. Lovforslaget burde maaske, for at sige det rent ud, være kaldt et Ekspropriationslovforslag. Det er blevet sagt her, at der ikke er Tale om at tage Ejendomsretten fra vedkommende. Det lyder meget godt, men naar Brugsretten er taget bort, har det ikke meget at sige, at Ejeren har Ejendomsretten. Det er dog det reelle i enhver Sag, der har sin Betydning, og naar Brugsretten er taget fra Ejeren, er det i Virkeligheden en Ekspropriation. Ud fra det Syn, jeg saaledes har paa Lovforslaget, forekommer det mig, at det er meget ubilligt, at en Ejer, der bliver impliceret i en saadan Sag, kan udsætte sig for at skulle betale, hvad Forretningens Afholdelse skal koste.

Som jeg allerede har bemærket, mener jeg, at Lovforslaget i Virkeligheden er af en saadan Beskaffenhed, at det er vanskeligt at faa det til at rime sammen med Grundlovens § 82, naar det ikke ændres til at blive en Ekspropriationslov. Men det er jo nye Tider, vi har, og det er muligt, at dette er Begyndelsen til noget endnu mere radikalt end det, vi allerede har. Jeg indrømmer, at jeg ikke har nogen særlig Tiltro til, at jeg kan udrette noget med Hensyn til at ændre hele Tendensen i Lovforslaget i den Retning, som jeg kunde ønske.

Jeg vil hermed anbefale, at de Enkeltheder, jeg har fremdraget, maa blive overvejet.

Justitsministeren (Zahle): Denne Forhandling begyndte jo overmaade fredeligt og velvillig. Jeg kan ikke sige, at Slutningstonerne var lige saa lovende. Jeg maa takke det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Degnbøl), som aabnede Forhandlingerne, for den rolige og velvillige Maade, hvorpaa han modtog dette Lovforslag, ligesom det ærede 6te Medlem for 8de Kredts (Jeppesen)